

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.405/2024/5-II.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Lutter Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe1

Az alperes:

Partizán Rendszerkritikus Tartalomelőállításért Alapítvány

1063 Budapest, Munkácsy utca 23.

Az alperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe2

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

65.P.20.685/2024/22.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 52.500 (ötvenkétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes modellek közvetítésével, szépségversenyek rendezésével üzletszerűen foglalkozó gazdasági társaság. Az alperes működteti a Partizán YouTube-csatornát, illetve a partizanmedia.hu oldalt is, a YouTube-csatornán az alperes által előállított podcast-tartalmak jelennek meg.

[2] A Partizán YouTube-csatornán 2024. január 24-én megjelent podcast adás egyéb érdekelt1 ügyével foglalkozott. Az adásban megemlítették a felperest és annak ügyvezetőjét, egyéb érdekelt4-et is: az adás műsorvezetője, egyéb érdekelt2 a bevezetőben elmondta, hogy megpróbált „utánajárni ennek a szálnak, hogy mely magyar modellügynökségen keresztül

szervezett modellversenyeket itthon is az modellügynökség1”, az egyéb érdekelt1hez, illetve a bűnügy másik érintettjéhez, egyéb érdekelt 3-hoz kötődő nemzetközi modell ügynökség. egyéb érdekelt5 (10:28 perckor) ügyvéd a műsorszámban úgy nyilatkozott, hogy „a magyar számról én nagyjából annyit tudok, hogy az modellügynökség1, az egyéb érdekelt1 meg a egyéb érdekelt3 féle pedofil modellügynökség Magyarországon is megjelent. Zsúriztek valamiféle szépségversenyen és mivel ennek a cégnek szinte kizárólagosan azért hozták létre az egyéb érdekelt1ék, hogy - egyéb érdekelt1 maga több mint egymillió dollárt tett bele - lányokat szerezzenek, ezért logikus az a következtetés, hogy Magyarországon is ilyen, hát ilyen gyakorlatilag olyan szegénysorsú lányokra vadásztak, akiket ki tudtak vinni külföldre. Ez egy jellemző modus operandija volt az egyéb érdekelt1nek is Amerikában, hogy olyan áldozatokat keresett, akiknek a családi háttere bizonytalan, szegény, aza legjobb, ha nincsenek is szüleik. Tehát ilyen áldozatokra vadászott, ezért nem volt... ezért ütötte meg a szememet, anno az a hirdetés a magyar sajtóban, ezzel a tehetségkutatóval kapcsolatban, hogy minden nemű tapasztalat nélkül, pénz nélkül, fényképes portfólió nélkül nyugodtan jelentkezzen, mert egy-két hónapon belül világsztár lehetsz a New York-i kifutón, ami egy kicsit erősnek hangzott, már akkor is szerintem.”

[3] A felperes 2024. február 23-án az adásban megjelent közlések helyreigazítását kérte az alperestől. Az alperes a kérelemben foglaltaknak nem tett eleget.

[4] A felperes keresetében az alperest arra kérte kötelezni, hogy a YouTube.com internetes portálon 24 órán keresztül, kommentár nélkül, önálló hírként és az eredetivel azonos módon, valamint a sérelmezett műsor címe alatt, annak szövege előtt legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: A YouTube.com internetes portálon 2024. január 24. napján “egyéb érdekelt1 utaslistájától a hazai modellszakmaig” című műsorban megalapozatlanul és egyoldalúan, a felperes-t - és ezáltal annak ügyvezetőjét, egyéb érdekelt4-et, hamis színben feltüntetve híreszteltük azt, hogy egyéb érdekelt1 Magyarországon, a nevezett modellügynökségen keresztül szervezett modellversenyt az modellügynökség1 által, annak érdekében, hogy szegénysorsú lányokat cserkésszen be.

[5] Ezzel szemben a valóság az, hogy a felperes által 2011-ben és 2012-ben szervezett modellversenyeken, mint zsűri volt jelen az modellügynökség1 képviselőjében egy modellügynök, és nem azért, hogy szegénysorsú lányokra vadásson, hanem hogy egy nemzetközileg is elismert modellversenyen tájékozódjon és kutasson a legfrissebb modell arcok között. egyéb érdekelt4 és a felperes nevezett modellverseny megszervezésekor nem ismerte az modellügynökség1 modellügynökség tulajdonosát egyéb érdekelt3-t, aki akkor még nem is került büntetőjogi felelősségre vonás alá, hiszen arra csak 2020. évben került sor.

[6] Nem kívánunk a továbbiakban magyar szálként hivatkozni a felperes-re és egyéb érdekelt4-re, hiszen semmilyen kapcsolata nem volt a egyéb érdekelt1 és társai által elkövetett bűncselekményekhez.”

[7] Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. §-ára, 12. §-ára, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. § (2) bekezdésére hivatkozott.

[8] Előadása szerint a műsorszám valótlan tényállítást tartalmaz, illetve, az általa szervezett modellversenyt hamis színben tünteti fel. Az átlagnéző számára azt sugalmazza, hogy a bűncselekményeket elkövető személyek a felperes „segítségével”, a hivatkozott modellversenyen keresztül Magyarországon is szegénysorsú lányokra vadásztak. A műsor egésze azt a látszatot kelti, mintha a egyéb érdekelt3 által vezetett modellügynökség1 (jelen esetben annak New York-i ügynöksége) csupán azért jött volna létre, hogy lányokat gyűjtsön össze a világ minden tájáról, majd őket kiközvetítse, ezáltal prostitúcióba, pedofiliába üldözze őket. A műsor hallgatása közben a nézők is azt gondolhatják, hogy a felperes által az

modellügynökség1 modellügynökséghez kiküldött lányok is ilyen tevékenységeket láttak el. Kiemelte, hogy az általa szervezett modellverseny az ország legsikeresebb és legelismertebb modellversenye, amely topmodellek egész sorát indította el a szakmában az elmúlt 15 évben és soha nem merült fel a szervezése, vagy az utóélete körül visszaélés.

[9] A sajtó-helyreigazításra a sajtószerv kötelezett, a sajtószerv fogalmát a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdésének és az Smtv. 12. § (2) bekezdésének, valamint az 1. §-a fogalommeghatározó rendelkezéseinek az összevetésével lehet megállapítani. Amennyiben a sérelmezett közlés megjelenésének a helye időszaki lap, internetes lap, illetve hírportál, akkor a sajtószerv a sajtó szerkesztősége; ha lineáris vagy lekérhető médiaszolgáltatás, akkor a sajtószerv a médiaszolgáltató.

[10] Az alperes médiaszolgáltató, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 203. § 1a. pontjában írtak alapján pedig a partizanmedia.hu/YouTube-csatornán megjelenő adások lekérhető audiovizuális tartalomnak minősülnek, hiszen azon hanggal rendelkező, mozgógépeket tartalmazó műsorszámokat bemutató médiaszolgáltatások jelennek meg. Médiaszolgáltatóként valamely természetes vagy jogi személy szerkesztői felelősséggel tartozik a tartalom megválasztásáért.

[11] A Partizán Rendszerkritikus Tartalomelőállításért Alapítvány elsősorban mozgóképes munkák előállítására jött létre, azok megosztásával a hallgatóság, nézőközönség minél nagyobb körét kívánja elérni. Médiaszolgáltató minőségét az is alátámasztja, hogy a neve a YouTube csatornáján jól láthatóan fel van tüntetve.

[12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását indítványozta.

[13] Az elsőfokú bíróság felhívására azt adta elő, hogy ő működteti a Partizán YouTube-csatornát, illetve a partizanmedia.hu oldalt is. Ez utóbbi hírlevelek gyűjtőhelye, arra a szerkesztőség tagjai, illetve külsős személyek tesznek fel tartalmakat, a YouTube-csatornán pedig podcast-tartalmak jelennek meg. A podcastek kizárólagos előállítója az alperes, míg a partizanmedia.hu oldal vonatkozásában az alperes részben előállító, részben megrendelő. Ezen az oldalon rendszeresen jelennek meg tartalmak, de a két platform között nincs átfedés, vagy az egyik vagy a másik felületen jelennek meg a podcastek. Az alperes hagyományos értelemben vett üzletszerű, gazdasági nyereségszerző tevékenységet nem folytat.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 350.000 forint perköltséget.

[15] Ítéletének indokolásában alkalmazott jogszabályként az Smtv. 1. § 1., 6. és 7. pontjaiban, 10. §-ában, 12. § (1) és (2) bekezdéseiben, a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltakat ismertette.

[16] Azt állapította meg, hogy az alperes alapítvány nem az Smtv. 1. § 2. pontja szerinti médiaszolgáltató és a podcast-műsor nem az Smtv. 1. § 4., illetve 6. pontja szerinti médiaszolgáltatás. A bírói gyakorlat (Kúria Pfv.IV.20.169/2016/4., BH2020. 148.) és alkotmánybírósági határozatok (a 165/2011. (XII. 20.) AB határozat és 19/2014. (V. 30.) AB határozat) alapján azt emelte ki, hogy a blogok nem minősülnek sajtótermékként, a helyreigazításra kötelezéshez szerkesztői felelősség is szükséges; ha az adott esetben szerkesztői felelősséget is vállaló személy csak felületet biztosít bizonyos médiatartalmak megjelentetéséhez, az nem sajtószerv.

[17] A magáncélú közlések, honlapok, blogok, közösségi portálok nem kezelhetők együtt a tömegek tájékoztatását, szórakoztatását célzó internetes újságokkal, hírportálokkal. A felületen nincs impresszum, szerkesztői elvek, rovatok, téma szerinti csoportosítások,

megszólalások, nincs szerkesztett tartalom, így sajtóterméknek sem minősíthető. A blog közéleti téma esetén is elsősorban magánkommunikációs csatorna. A médiaszolgáltatói tevékenység a napi működéshez kapcsolódó rendszeres döntésekkel jellemezhető, a szerkesztői felelősséget vállaló személynek az adott tartalom vonatkozásában meg kell jelennie.

[18] Az elsőfokú bíróság köztudomású tényként állapította meg, hogy a Partizán közéleti YouTube-csatorna, amelyen az alperes által előállított különféle podcast-tartalmak jelennek meg, azt az alperes (az alapítvány) működteti. A lekérhető médiaszolgáltatás olyan médiaszolgáltatás, amelyben a médiaszolgáltató által összeállított műsorkínálat alapján a felhasználó egyéni kérés alapján, az általa kiválasztott időpontban tekintheti, illetve hallgathatja meg a műsorszámokat. Tipikusan így jelennek meg a tévéműsorok egy külön internetes weboldalon keresztül elérhetővé téve. A YouTube-csatornán való keresés a törvényi definíciónak nem felel meg (nincs például műsorkínálat), az alperes sajtójogi felelőssége nem állapítható meg. Az alperes által előállított tartalmak a partizanmedia.hu internetes oldalon is megjelennek, amelynek vannak hírrovatai, a videók rovatban megjelennek, megjelenhetnek a podcast-tartalmak (is), de nem teljes az átfedés.

[19] A sajtó-helyreigazítás akkor tölti be a funkcióját, ha a közlemény a sajtómegjelenés sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben jelenhet meg. A YouTube közösségi portálon rendszertelenül elhelyezett megjelenésekben, podcastekben rögzített tartalom korrekciója, helyreigazítása címzetten nem juthat el ugyanazokhoz a nézőkhöz, akik az adott sérelmezett tartalmat látták, és a helyreigazításra utaló közlemény főoldalon való közzététele sem lehetséges a YouTube-csatorna esetében.

[20] Mindezekre tekintettel a keresetet egyéb szempontok alapján nem vizsgálta.

[21] A pervesztes felperest a Pp. 80 – 83. §-ai alapján kötelezte az alperes részére a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint felszámítottal egyező mértékű perköltség megfizetésére.

[22] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen az ítélet teljes megváltoztatását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet Pp. 381. § alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[23] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen utasította el a keresetet, az ítélet iratellenes indokolást tartalmaz.

[24] A sajtószerv fogalmát a Pp. 495. § (1) bekezdésének és az Smtv. 12. § (2) bekezdésének, valamint az 1. §-a fogalommeghatározó rendelkezéseinek az összevetésével lehet megállapítani. Ezek értelmében, amennyiben a sérelmezett közlés megjelenésének a helye időszaki lap, internetes lap, illetve hírportál, akkor a sajtószerv a sajtó szerkesztősége; ha lineáris vagy lekérhető médiaszolgáltatás, akkor a sajtószerv a médiaszolgáltató. Az alperes médiaszolgáltató, az általa szolgáltatott tartalom lekérhető médiaszolgáltatás (Smtv. 1. § 2. és 4. pont).

[25] Az Mttv. 203. § 1a. pontjának értelmező rendelkezése szerint a partizanmedia.hu/YouTube-csatornán megjelenő adások lekérhető audiovizuális tartalomnak minősülnek, hiszen azon hanggal rendelkező mozgóképeket tartalmazó műsorszámokat bemutató médiaszolgáltatások jelennek meg.

[26] Az audiovizuális médiaszolgáltatások minden esetben – lineáris vagy lekérhető – műsorszámokat tesznek elérhetővé. Így hibás az elsőfokú bíróság azon okfejtése, hogy az alperes YouTube-csatornáján megjelenő podcast adások ne tartoznának ezen fogalom meghatározás alá. Az audiovizuális médiaszolgáltatások tömegkommunikációs

szolgáltatásnak minősülnek. Médiaszolgáltatóként valamely természetes vagy jogi személy szerkesztői felelősséggel tartozik a tartalom megválasztásáért.

[27] Az alperesnek tehát szerkesztői felelőssége van a mediaszolgáltatás tartalmának megválasztásáért és meghatározza annak összeállítását (Smtv. 1. § 2. pont). Van műsorkínálata, mely műsorszámokból áll (Smtv. 1. § 3. pont.), a felhasználók az általuk kiválasztott időpontban tekinthetik meg a kikeresett műsorszámokat.

[28] A YouTube-csatornán elérhető tartalmak megtekintéséhez internet szükséges és azon keresztül a böngésző személy gépére, telefonjára, egyéb technikai eszközére letölthető a megnézett tartalom.

[29] A vitatott interjú nem került fel a partizanmedia.hu oldalra, csupán a YouTube-csatornára, így az előbbi portál perlésének nem lett volna alapja.

[30] A Partizán YouTube-csatornára keresve azonnal megtalálhatóvá válnak annak legújabb videói, a felvételek, interjúk, podcastek időrendi sorrendben tárulnak a néző elé. A sajtó-helyreigazítás ennek megfelelően pontosan olyan nyilvánosságot kapna, mint a podcast adás, hiszen mindaddig látható lenne a főoldalon, ameddig újabb tartalmak nem kerülnek fel a csatornára.

[31] A YouTube-csatornán megjelenő tartalmaknak kizárólagos előállítója az alperes, azért tehát az alperes tartozik szerkesztői felelősséggel.

[32] Bár ellenkérelmében alperes jogi képviselője a megbízási szerződés alapján kérte marasztalni a felperest a perköltségekben, a szerződést nem csatolta, ezzel megsértette a Pp. 81. §-ának rendelkezéseit. Kérte az alperes munkadíjában marasztalásának mellőzését.

[33] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. A jogi képviselő munkadíjának megállapítására az Ükr. 2. § (1) bekezdése alapján tartott igényt azzal, hogy a jogi képviselő nem áfafizetésre kötelezett adóalany.

[34] Előadta, hogy a YouTube-csatornákon elhelyezett tartalommal szemben nincs helye sajtó-helyreigazítás lefolytatásának, az ilyen tartalom nem minősül az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti médiatartalomnak. Nincs a sajtó-helyreigazítás körében olyan magyar bírói gyakorlat, amelynek a tárgya YouTube-csatornán elhelyezett tartalom lenne.

[35] Az elsőfokú eljárás során csatolta a megbízási szerződését.

[36] A felperes észrevételében fenntartotta azt az előadását, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem csatolta a perköltség felszámításának alapjául szolgáló megbízási szerződést.

[37] A fellebbezési ellenkérelemben foglalt nyilatkozat („YouTube-csatornákon elhelyezett tartalommal szemben klasszikusan nincs helye sajtó-helyreigazítás lefolytatásának, az ilyen tartalom nem minősül az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti médiatartalomnak”) ellentétes az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozattal.

[38] A fellebbezés alaptalan.

[39] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelemben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltak alapján, azok keretei között gyakorolta [Pp. 370. § (1) bekezdés]. A fellebbezés elbírálására a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson került sor. Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[40] A másodfokú bíróság a fellebbezési kérelemben és ellenkérelemben foglaltakra tekintettel megváltoztatta a fellebbezési kérelmek vizsgálatának sorrendjét, mivel azokat a felperes eshetőlegesen terjesztette elő, így az elbírálás kért sorrendje a másodfokú bíróságot nem kötötte. A felperes másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését

célozta, fellebbezésében azonban nem jelölt meg olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemére kihatott, és amelynek az orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű, és emiatt szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése.

[41] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmekre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

[42] A fellebbezésben foglaltak alapján abban kellett állást foglalni, hogy az Smtv. (és az Mttv.) tárgyi hatálya kiterjed-e a videómegosztóplatform-szolgáltatások keretében megjelenő tartalmakra és ennek alapján az ezen platformokon megjelenő közlések tekintetében az alperes helyreigazítás közzétételére kötelezhető-e.

[43] Az Smtv. 12. §-a szerint bármely médiatartalomban megjelent valótlan tényállítás alapjául szolgálhat a helyreigazításnak. Az Smtv. hatálya (Smtv. 2. § (1) bekezdés) a Magyarországon letelepedett médiatartalom-szolgáltató által nyújtott médiaszolgáltatásra terjed ki. Az Smtv. 1. § 1-5. pontjainak fogalommeghatározásai alapján az Smtv. (és egyébként az Mttv.) tárgyi hatálya alá a lineáris és a lekérhető médiaszolgáltatások, valamint a nyomtatott és az internetes sajtótermékek tartoznak.

[44] Az Smtv. 1. § 7. pontja szerint a médiatartalom a médiaszolgáltatásban, valamint a sajtótermékekben közzétett tartalom, azaz ide tartozik a lineáris és a lekérhető médiaszolgáltatások, valamint a nyomtatott és az internetes sajtótermékek köre, az ezekben közzétett valamennyi tartalom.

[45] Az AVMS irányelv (az Európai Parlament és a Tanács 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelve a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) az uniós szabályozás hatálya alá vonta a videómegosztóplatform-szolgáltatásokat: a szolgáltatás definícióját az Mttv. tartalmazza (203. § 1a. pont), azonban az e szolgáltatásokkal kapcsolatos konkrét követelményeket nem az Mttv., hanem az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) határozza meg.

[46] Az Smtv. rendelkezései kizárólag a médiatartalmak vonatkozásában fogalmazzák meg az alapvető elvárásokat, a videómegosztóplatform-szolgáltatásokban megjelenő, a felhasználók által létrehozott videók (videó-csatornák) nem tartoznak e fogalom alá. Az AVMS irányelv szabályozása alapján tehát a videómegosztóplatform-szolgáltatások a médiaszabályozás hatálya alá tartoznak ugyan, anélkül azonban, hogy az e szolgáltatásokban megjelenő tartalmak az Smtv. 1. § 7. pontja szerinti médiatartalomnak minősüljenek.

[47] Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta hivatalból azt, hogy az Smtv. hatálya a felperes által megjelölt, a Partizán YouTube-csatornán megjelent tartalomra kiterjed-e és a fentiek alapján helyesen állapította meg, hogy az adott esetben nincs helye sajtó-helyreigazítás elrendelésének.

[48] Alaptalan a felperesnek az alperes javára megállapított perköltség mellőzésére irányuló fellebbezési érvelése is. Az alperes a jogi képviselő munkadíjára vonatkozó megállapodást az elsőfokú eljárásban a 14. sorszám alatt érkeztetett ellenkérelméhez csatolta, elsőfokú költségeit a szerint, a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően számította fel.

[49] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[50] A felperes fellebbezése eredménytelen, a felperes a másodfokú eljárásban pervesztes. A felperest a másodfokú bíróság a Pp. 364. §-a szerint irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes részére perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az alperes által felszámított 1,5 munkaóra és 35.000 forint/óra ügyvédi díj alapulvételével határozta meg azzal, hogy az alperes jogi képviselője áfa fizetésére nem köteles.

[51] A felperes a fellebbezési illetéket megfizette, így annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2024. szeptember 26.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Helga s.k.,
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Ócsai Beatrix Márta
bíró helyett